

Zápis ze zasedání č. 15 Akademického senátu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

ze dne 10. března 2014

Program:

- 1) Schválení programu zasedání
- 2) Schválení zápisu z minulého zasedání
- 3) Projednání reakreditace oborů Chemie konzervování a restaurování a Správní geologie
- 4) Schválení zástupce do RVŠ
- 5) Představení nových proděkanů a vyjádření senátu k jejich jmenování
- 6) Představení návrhu děkana na jmenování nových členů vědecké rady
- 7) Představení rozpočtu fakulty dle čl. 31 (8) Statutu MU („velký rozpočet“, tj. částka připadající Přírodovědecké fakultě v rámci celkového rozpočtu MU)
- 8) Různé

Závěry a usnesení:

- 1) Schválen zápis ze zasedání č. 14.
- 2) Akademický Senát PřF MU projednal předložené akreditační materiály oborů Chemie konzervování a restaurování a Správní geologie.
- 3) Jako nového zástupce do sněmu Rady vysokých škol schválil AS fakulty RNDr. Pavla Lízala, PhD.
- 4) AS PřF MU projednal a podpořil návrh na nového proděkana a úpravu úkolů některých proděkanů stávajících.
- 5) AS PřF MU schválil následující nové členy vědecké rady PřF MU: Prof. RNDr. Roman Šimon Hilscher, DSc.; Prof. RNDr. Jiří Pinkas, Ph.D.; Doc. RNDr. Renata Veselská, Ph.D., M.Sc.; Prof. RNDr. Juraj Ševčík, Ph.D.; Doc. RNDr. Vladimír Onderka, CSc.
- 6) Akademický senát PřF schválil následující usnesení k návrhu rozpočtu fakulty:
 - a) Akademický senát Přírodovědecké fakulty MU schvaluje rozpočet Přírodovědecké fakulty MU na rok 2014 (tzv. Velký rozpočet PřF MU), podle návrhu děkana fakulty
 - b) Akademický senát Přírodovědecké fakulty MU schvaluje investiční rozpočet Přírodovědecké fakulty MU na rok 2014, podle návrhu děkana fakulty
 - c) Akademický senát Přírodovědecké fakulty MU schvaluje rozdělení hospodářského výsledku Přírodovědecké fakulty MU za rok 2013, podle návrhu děkana fakulty.

Průběh jednání

1) Schválení programu jednání

Schlaghamerský: Zahajuji zasedání. První bod je schválení programu zasedání, druhý bod schválení zápisu z minulého zasedání, třetí bod projednání reakreditace oboru Chemie konzervování a restaurování a Správní geologie, čtvrtý bod představení proděkanů a vyjádření senátu k jejich jmenování, pátý bod představení návrhů děkana na jmenování nových členů vědecké rady, rozprava, hlasování o schválení, šestý bod představení rozpočtu fakulty dle čl. 31 (8) Statutu MU („velký rozpočet“, tj. částka připadající Přírodovědecké fakultě v rámci celkového rozpočtu MU) a hlasování o jeho schválení,

sedmý bod různé. Co se týče bodů, které mi byly navrženy: Pavel Lízal navrhoval dva body, jeden se týkal zvolení zástupce fakulty do Rady vysokých škol (RVŠ) na zbytek období, kde se sám po minulé rozpravě nabízí jako kandidát. Druhým bodem jsou úřední hodiny studijního oddělení v Kampusu v Bohunicích. Další bod byl parkování kol v areálu Kotlářská. Již jsme o tom v minulosti jednali, ale nejsme si jisti, jak to nakonec dopadlo. Další bod byla zpráva, která prošla tiskem, že univerzita nehospodárně nakoupila přístroje. Já bych zvolení zástupce do RVŠ zařadil hned do programu jako samostatný bod, protože bychom to neměli nechat jen tak náhodě zda vyjde čas v bodu Různé, navrhl bych ho zařadit po reakreditacích. Ostatní náměty bych nechal do různého.

Je ještě nějaký jiný návrh? Není jiný návrh, takže kdo je pro tento pozměněný program?

Hlasování: 22 senátorů pro návrh programu, žádný proti, nikdo se nezdržel.

2) Schválení zápisu z minulých zasedání

Schlaghamerský: Má k zápisu z minulého zasedání někdo nějakou připomínku? Pokud ne, kdo je tedy pro schválení zápisu?

Hlasování: 21 senátorů pro, 1 se zdržel, nikdo nebyl proti.

3) Projednání reakreditace oborů Chemie konzervování a restaurování a Správní geologie

Bochníček: Chtěl bych předložit žádost o prodloužení akreditace dvou bakalářských oborů, jednak Chemie konzervování a restaurování a dále Správní geologie. Pozval jsem tedy příslušné garanty, aby se vyjádřili a případně reagovali na vaše dotazy, pokud se objeví. Já bych jen zopakoval to, co se říkalo u ostatních situací tohoto typu. Proběhla sebehodnotící schůzka, byl jsem přítomen a mohu potvrdit, že vše proběhlo řádně a v pořádku. Vyzval bych senátory k případným dotazům.

Příhoda: Jsem garantem oboru v bakalářském i magisterském oboru Chemie konzervování a restaurování. Dovolte, abych vám představil i svého potencionálního nástupce doktora Richarda Ševčíka. Obor zde není příliš dlouho, byl založen v roce 2004 jako bakalářský studijní program, za 3 roky na to navázal magisterský studijní program. Doktorský program nemáme a ani nebude, protože přece jenom se to jmenuje *Chemie konzervování a restaurování* a patří do programu chemie, takže je zbytečné zavádět doktorský program v tomto oboru. Není to ani jednoduché, protože nejsou lidé, upřímně řečeno, na tak vysoké úrovni, aby mohli obor garantovat. Již jsme prošli jednou akreditací a jednou reakreditací. Ta první byla trošičku problematická z toho hlediska, že tento obor nikde v republice nebyl a nebyly s tím žádné zkušenosti. Takže oponenti, kteří byli v akreditační komisi, byli natolik zvědaví, že dokonce přijeli k nám a chtěli všechno vidět. Druhá akreditace znamenala trošičku změny ve studijním plánu. Přeci jen se ukazuje, že v magisterském studiu je třeba zavést nauku o polymerech v jakýchkoliv podobách a tomu jsme přizpůsobili i bakalářský program. Pokud jde o zájem, tak na začátku byl o něco větší, teď nám trochu klesá, stejně jako asi u všech oborů. Problém, který vidíme, je v tom, že studenti, kteří se k nám hlásí, se zhlédnou v pojmu konzervování a restaurování a na chemii pak dosti často pohoří.

Schlaghamerský: Když se program vytvářel, byl zde nějaký zahraniční vzor, který se dal do jisté míry okopírovat, nebo je to děláno tedy úplně ze základů?

Příhoda: Upřímně řečeno, vzory nejsou a ani nebyly. Jediný byl v Praze, který měl některé bakalářské programy, ale byl ve spolupráci s VOŠ, čili odborné předměty zajišťoval Turnov a oni zajišťovali chemii. Takový vzor, jako máme my, jsme nikde nenašli.

Problém je v tom, že my jsme přírodovědeckou fakultou a tyto obory se studují na uměleckých školách.

Schlaghamerský: Existují nějaké úvahy tento obor nabídnout do zahraničí, pokud je to tedy takto jedinečná věc?

Příhoda: Samozřejmě úvahy jsou vždycky možné. Nebránil bych se tomu. Já si myslím, že kdo se zajímá o tento obor, tak hledá a tento obor najde. Všechny materiály jsou veřejně dostupné i v anglickém jazyce. Problém je v tom, že uchazečů je obecně všude málo. Navíc se vyžaduje umělecké nadání, absolvent Chemie konzervování a restaurování, který neumí ani trochu malovat, pak není k ničemu. V této kombinaci je jich opravdu málo.

Schlaghamerský: Vaši uchazeči jsou studenti, kteří absolvovali uměleckou školu a chtějí si vzdělání doplnit?

Příhoda: Máme s tím zkušenosti, ale tito lidé zpravidla neuspějí. Chybí jim ta chemie. Pokud mají VOŠ, tak tam mají chemii jen v prvním roce a zde pak nemají šanci. Pouze jedna výjimka se našla, která ukončila studium úspěšně. Je lepší, pokud jsou to studenti, kteří absolvovali střední školu typu gymnázium. Ovšem umělecké nadání je velice vítané. Máme zde několik studentů, myslím již starších, kterým je již čtyřicet let a studují řádně, a to jsou nejlepší studenti.

Zejska: Vy jste říkal, že je tam málo uchazečů, co to znamená? Jaké jsou tam aktuální počty?

Příhoda: Podívejme se na přijímací řízení. Přihlášek je třicet, k přijímacímu řízení se dostaví tak dvacet pět, zapíše se osmnáct a nastoupí jich osm a po prvním roce jich několik odpadne. Průměrně máme deset studentů na ročník, ale klesá nám to, protože neuspívají v chemických předmětech. V tomto je problém a s tím nic nenaděláme. Není ale problém naopak s uplatněním absolventů.

Lízal: Sám jste říkal, že jsou tam přesahy do nějakých uměleckých a kulturních věcí. Je výuka čistě jen u nás, nebo je tam spolupráce s nějakou jinou fakultou?

Příhoda: Máme výuku zajištěnou mnoha externisty. Spolupracujeme se školami, různé projekty, praxe.

Schlaghamerský: Poslechněme si nyní zástupce dalšího oboru.

Melichar: Jsem garantem celého programu Správní geologie v bakalářském programu. Jeho cílem je, kromě studia geologie, ještě doplnění o legislativní předměty. Je spousta předpisů, co se týká stavebních prací, těžebních prací, nebo ochrany přírody. Tento obor byl prvně akreditován před čtyřmi lety na zkrácenou dobu, protože se jednalo o nový obor bez nějakého precedentu. Na odborech i ve firmách se musí všechny předpisy znát, takže po tomto oboru byla poptávka. Ta nově podávaná akreditace je s minimálními změnami, oproti té původní akreditaci. Během čtyř let se ukázaly věci, do kterých se muselo zasáhnout a změnit je. Byly to obecně správní předměty, to znamená ty, které nám zajišťovala Ekonomicko-správní fakulta, což měly být úvodní předměty. Ekonomicko-správní fakulta nám nabízela předměty pokročilé, které studenti nemohli zvládnout. Důsledkem toho byl úprk studentů z geologie správní na základní geologii. Ale jednáním s Ekonomicko-správní fakultou se nám podařilo nahradit tyto předměty novým úvodním předmětem, což při změně statutu pak umožnilo průchod studentů a splnění podmínek. Pak byl dále doplněn předmět, který učí studenty jak psát bakalářskou práci. To jsou tedy základní změny.

Schlaghamerský: Jaká je historie těch studentů, kteří doplatili na nevhodné předměty? Bylo možné, po té změně, si je znovu dodělat, nebo tam byla již taková časová proluka, že už to nebylo možné?

Melichar: U toho úplně prvního ročníku to již nebylo možné. Přešli na geologii. U ročníků, které nastupovaly později, čili studenti byli ve druhém ročníku, tedy v době kdy to bylo

aktuální, tak byla upravena šablona, kde byly za splnění považovány obě varianty. Ale byli to jednotlivci.

Schlaghamerský: Kolik studentů tedy studuje tento obor?

Melichar: Na začátku v prvním ročníku bylo dvacet studentů, dnes je to kolem deseti. Ve třetím ročníku je menší počet, protože tam byl ještě ten úprk. Na druhou stranu studenti neodešli z programu, ale jen změnili obor.

Buryška: Obor vznikl tedy na vyžádání z praxe?

Melichar: To vyžádání z praxe bylo takové, že zde byl veliký tlak. Absolventi vůbec nemají problém s uplatněním.

Warchilová: Já mám jen drobnou připomínku. Všimla jsem si překlepu - u předmětu legislativa v geologii je napsané, že za úspěšné složení zkoušky je 51 kreditů.

Schlaghamerský: Není tomu ale tak, že spíš ti absolventi té základní geologie, pokud budou hledat uplatnění v praxi, by právě potřebovali více i toho správního vzdělání? Není to tedy umělé dělení až na jakési válečníky s advokací na straně jedné a ty praktikující na straně druhé?

Melichar: V té obecné geologii chceme vychovávat opravdu badatele a s tím cílem je to také učeno. A pak máme obor aplikovaná geologie, na kterou jsme dostali akreditaci až nyní a to mají být lidi, kteří půjdou do praxe. Ve správní geologii je ještě jeden aspekt, ta správní geologie není úplně cílena na lidi, kteří budou pátrat v terénu a budou dělat výzkum, ale především směřována na výchovu úředníků, kteří budou rozhodovat. Oni nemusí mít tu drahou praktickou výuku, ale musí rozumět těm správním věcem. Když se podíváme, jak je na tom geologie, tak ta je na tom velmi špatně v tom, že studenti když přicházejí, tak nemají žádné znalosti z geologie, když to srovnáte s chemií, fyzikou atd. Proto musíme dost zvážít, které kredity na to můžeme uvolnit. To znamená, že buď jim dáme praxi, nebo legislativu, protože ten základ jim musíme dát.

Schlaghamerský: Já tuto záležitost tedy považuji za projednanou, senát nevyjádřil nesouhlas.

Senát projednal předložené akreditační materiály a doporučuje je k podání:

Hlasování: 22 senátorů pro, nikdo se zdržel, nikdo nebyl proti

4) *Schválení zástupce do RVŠ*

Schlaghamerský: Čtvrtým bodem je projednání nástupce dr. Tomáše Kašparovského, který v Radě vysokých škol (RVŠ) naši fakultu zastupoval doposud, avšak byl zvolen do předsednictva. Naše fakulta tak má právo zvolit nového zástupce do sněmu. Je zde jediný kandidát, RNDr. Pavel Lízal, PhD. Jedná se o volbu na období do konce roku. Kdo je pro, aby vystupoval jako zástupce PřF MU v RVŠ?

Hlasování: 21 senátorů pro, 1 se zdržel, nikdo nebyl proti

5) *Představení nových proděkanů a vyjádření senátu k jejich jmenování*

Leichmann: Profesorka Došlá již před půl rokem avizovala, že v dalším funkčním období proděkanku již dělat nechce, s tím, že by se ráda zase věnovala matematice. Jelikož jednou z jejich hlavních náplní byla tvorba rozpočtu a rozpočet na Přírodovědecké fakultě dělali matematici, tak jsem hledal opět na matematice nějakého vhodného kandidáta a podařilo se mi přemluvit profesora Romana Šimona Hilschera, který je v podstatě jediným novým proděkanem a bude mít na starosti tvorbu rozpočtu, jehož výsledek na konci zasedání nastíním, jelikož rozpočet již je částečně hotov. Jelikož ale nastoupil v podstatě do jedoucího vlaku, byl jmenovaný k prvnímu únoru a hned začal tvořit rozpočet, tak muselo dojít k částečnému přerozdělení funkcí mezi proděkany. Zároveň se dostavěl Kampus, tak už nebyl potřeba proděkan pro výstavbu Kampusu,

takže pan proděkan Gelnar na sebe vzal agendu vnějších vztahů, kterou měla na starosti také profesorka Došlá a zároveň k tomu ještě přibyla agenda, která se týká přípravy nových projektů operačních programů. Zachována zůstala beze změny funkce pana docenta Bochníčka, který dostal ještě k té školské problematice i přijímací řízení. Beze změny zůstává funkce profesora Kanického, který je proděkan pro vědu a výzkum a k drobné změně došlo u proděkana profesora Trunce, který kromě informačních systémů a knihovny má na starosti členství v nejrůznějších komisích fakulty.

Paruch: Příprava nových operačních programů: je to něco, co má nějakou váhu pro rektorát?

Leichmann: Pokud bude VVV stále pod ministerstvem školství, protože ho chce nyní pod sebe ministerstvo pro místní rozvoj, tak univerzita již udělala několik výzev, kdy měly jednotlivé fakulty registrovat velké programy přesahující 100 milionu korun. V rámci tohoto jsme na Přírodovědecké fakultě nechali zaregistrovat jeden velký program asi za 850 milionu Kč, který by byl orientovaný na ty ústavy, které neměli doposud VaVpI. Ústav botaniky a zoologie a Ústav matematiky připravili něco jako program udržitelnosti center excelence, kdy pan docent Gelnar má jedno centrum excelence, na botanice profesor Chytrý a na matematice profesor Rosický. Byl tedy připraven další program a to má opravdu váhu. Já myslím, že jednou za měsíc nebo jednou za čtrnáct dní probíhají vždy nějaké konzultace na rektorátě. Rektorát se toho ujal v tomto případě hodně dopředu, s tím, že již před rokem byla jakási možnost, že vysoké školy nebo univerzity budou vůči ministerstvu vyvíjet tlak a působit na to, aby se programy více přizpůsobily školám. Takže již více než rok probíhá komunikace s ministerstvem školství. Někdo může říci, že je to úplně k ničemu, jelikož v případě, že se česká vláda rozhodne těch devět operačních programů zúžit na pět, tak je velká pravděpodobnost, že to pod ministerstvem školství nebude a bude to pod ministerstvem pro místní rozvoj. Kdyby ale náhodou agenda zůstala na MŠMT, tak je tam zapsáno, že Masarykova univerzita bude požadovat poměrně značné prostředky, protože i ostatní fakulty se k tomu přidaly. Ještě dohromady s Lékařskou fakultou a Pedagogickou fakultou se připravuje program, který by se měl jmenovat asi „Mezinárodní vizualizační centrum“, které by mělo působit ve vztahu k vizualizaci všech přírodovědných a lékařských disciplín. Některé fakulty si podaly i menší projekty.

Paruch: Je tato informace někde veřejně k dispozici?

Leichmann: Ta byla projednávána s řediteli ústavů. Veřejně k dispozici zatím není, protože to probíhá na úrovni přípravy. Existuje to v excelovské tabulce, která se jmenuje Předběžný projektový záměr. Z 850 milionu korun je plánováno půl miliardy na investice, 200 milionu je plánováno na půdní vestavbu na Kotlářské a na zateplení pavilonů a 150 milionu jsou provozní prostředky.

Schlaghamerský: Senát tedy konstatuje, že vzal bez připomínek na vědomí jmenování nového proděkana a rozdělení úkolů ostatních proděkanů.

Lízal: Minule jsme hlasovali tajně, tak teď je otázka, pokud by někdo ze senátorů navrhl, že má potřebu se vyjádřit k jednotlivým jménům, tak bychom to museli připravit. Pokud nikdo nic nenavrhne, tak je schválíme všechny dohromady.

Nikdo tajné hlasování nenavrhl, hlasování proběhlo veřejně.

AS PŘF MU projednal a podpořil návrh nového proděkana a úpravu úkolů některých proděkanů stávajících.

Hlasování: 22 senátorů pro, nikdo se nezdržel, nikdo nebyl proti

6) Představení návrhu děkana na jmenování nových členů vědecké rady, rozprava, hlasování o schválení

Leichmann: Vědecká rada se skládá z interních a externích členů. Externích členů musí být minimálně jedna třetina. Rozhodl jsem se Vědeckou radu ponechat v podstatě ve stejném složení jako v minulém funkčním období, protože se nevyskytly žádné zásadní problémy. Když jsem jmenoval pana profesora Hilschera členem Vědecké rady, tak jsem se rozhodl v ní ponechat i profesorku Došlou, protože jednak byla jedinou ženou ve Vědecké radě a jednak v ní velmi dobře fungovala. Tím došlo k tomu, že zde byla výrazná převaha matematiků. Pokud Vědecká rada posuzuje nějakou habilitaci, či profesuru, tak musí jmenovat nějakého zpravodaje a je třeba, aby z daného oboru bylo určité množství lidí, aby se k tomu mohli vyjádřit. Pokud geologovi něco povídá matematik, tak je to úplně jiná řeč. Je tedy potřeba, aby tam byli zastoupeni odborníci z různých oborů. Dohodl jsem se tedy s řediteli ústavu, že by bylo vhodné doplnit ještě někoho z chemie, kdo pokud možno nebude zástupce CEITECu nebo CETOCOENU, protože velká část chemiků, kteří jsou ve vědecké radě, jsou zástupci právě jednoho z těchto center. Požádal jsem, zda by byl členem pan profesor Pinkas z Ústavu chemie, který se specializuje na materiální chemii. Dále jsem požádal profesorku Veselskou z Ústavu experimentální biologie. Tím došlo k tomu, že se porušila rovnováha mezi externími a interními členy, takže jsem musel shánět nové externí členy, což je velký problém, protože všichni by rádi byli členové, ale když se dozví, že je to šestkrát za rok, tak řeknou, že kvůli tomu do Brna jezdit nebudou. Jelikož skončilo funkční období děkanovi Přírodovědecké fakulty v Olomouci profesoru Ševčíkovi, což je analytický chemik, tak slíbil, že bude opravdu pravidelně přijíždět. Dále jeden externí člen Vědecké rady rezignoval, protože se pravděpodobně stane náměstkem slovenské Akademie věd, tudíž už nemá kapacitu, aby sem jezdil. Takže jsme se na geologii dohodli, že bychom zkusili trošku riskantní tah a doplnili bychom Vědeckou radu o zástupce vyložené z praxe. Požádal jsem pana docenta Onderku. Jeho funkce je v RWE senior manager a má na starost průzkum podzemních zásobníků plynu, má pravidelnou publikační činnost, je předseda zabývající se výstavbou plynových zásobníků. Je to skutečně člověk, který je v tomto oboru velmi erudovaný. Slíbil, že by na Vědeckou radu dojížděl. Z hlediska Masarykovy univerzity je vyvíjen tlak na to, aby univerzita co nejtěsněji spolupracovala s praxí. Na geologii máme dost doktorských prací směřované k aplikované geologii, a pokud vím, tak i na ostatních ústavech takové tendence existují. Přišlo mi rozumné získat nějakého člověka, který je z praxe a není vyloženě akademik, ale který má za sebou i akademické zázemí, učí na VŠCHT a v Liberci, vede pravidelně doktorské práce a je mezinárodně aktivní. Takže v té Vědecké radě by bylo pět nových lidí. Profesor Pinkas, profesor Hilscher, profesorka Veselská, profesor Ševčík a docent Onderka, takže by se Vědecká rada rozšířila z 35 na 39 členů.

Schlaghamerský: Zeptám se na pana docenta Onderku, když staví zásobníky, tak to je ryze technická věda? Je tam opravdu ta geologie?

Leichmann: Jeho vzdělání je obor geologie a zabývá se matematickým modelováním proudění plynu v zásobnících a podobnými věcmi. Zásobník je primárně pro geology, ti musí zjistit, jaká je tam porozita. Pak je ryze technická věc, kde se podílí hodně geologů, kteří musí počítat tlaky, jak ty tlaky budou působit, když se to ložisko správně natlakuje, aby ten plyn někde neutíkal, jaké tam bude proudění a podobně. Je to poměrně složitá disciplína, kde zejména to matematické modelování hraje velkou roli. Většinou jsou to matematicky přeškolení geologové.

Schlaghamerský: Senát tedy schvaluje jmenování nových členů vědecké rady v předloženém znění.

Hlasování: 23 senátorů pro, nikdo se nezdržel, nikdo nebyl proti

7) Představení rozpočtu fakulty dle čl. 31 (8) Statutu MU („velký rozpočet“, tj. částka připadající Přírodovědecké fakultě v rámci celkového rozpočtu MU) a hlasování o jeho schválení.

Leichmann: Mým původním záměrem bylo předložit oba rozpočty, malý i velký současně.

První předpoklad byl, že by rozpočet mohl být hotový 11. 2., ale my jsme jej dostali až 20. 2., takže 20. 2. jsme mohli teprve začít počítat takzvaný malý fakulní rozpočet. Problém je, že 14. 3. musí fakulta předložit rozdělení prostředků, které dostává z univerzity. Nám se během té doby (mezi 20. 2. a 14. 3.) nepovedlo dokončit malý rozpočet. Dnes už je sice hotový, já vám ho zde promítnu, ale k projednání ho předložím až na dalším zasedání. To je důvod, proč se dnes budeme zabývat jen rozpisem normativních zdrojů, který byl fakultě přidělen z MU. V podstatě se jedná o tři dokumenty. Zde máme tabulku, která ukazuje příjmy a výdaje fakulty. Podstatná čísla, která se musí projednat a schválit, jsou příspěvek na vzdělávací činnost a institucionální podpora. To jsou prostředky, které fakultě „poskytuje“ univerzita, čili prostředky, které jsou ministerstvem školství rozdělovány na univerzitu, z univerzity na fakulty a z fakult na jednotlivé ústavy. Ostatní jsou pak na různé projekty z operačních programů, VaVpI apod. Já se pokusím vysvětlit, jak jsme se dostali k těmto dvěma číslům. Zde máme tabulku, tzv. velký rozpočet, který bychom měli schvalovat. Další je investiční rozpočet, ke kterému se pak vrátím. U něj se změnila položka z milionu na milion a půl, je to tím, že ředitel geologického ústavu pozdě požádal o výměnu investic. Zde jsou zdroje přidělené, kdy podstatnou částí je OPVK a toto je VaVpI, což jsou investice, které jsou plánovány na rok 2014. Je zde vidět, že jiné investice nemáme. Zde je výměna, kdy si ústavy vyměňují provozní prostředky za investiční. Zde je výměna provozních prostředků za fond rozvoje dlouhodobého majetku. Celkové investice fakulty jsou 165 milionu korun, přičemž ta podstatná část jsou operační programy. Dále zde máme další tabulku, která musí být dnes projednána a to je rámec pro rozdělení hospodářského výsledku. Všechny fakulty by měly hospodařit plusově, to znamená, že by jim měl na konci roku zůstat určitý finanční obnos, který se nazývá hospodářský výsledek. Přírodovědecká fakulta vytvořila hospodářský výsledek 9 milionu korun, což je vzhledem k její velikosti poměrně málo, jelikož Právnická či Lékařská fakulta mají výsledek daleko vyšší. Hospodářský výsledek nyní prochází takovým zvláštním vývojem. Deset procent si z něj automaticky vezme rektorát, pro odměny rektorátu, s tím se nedá nic dělat, to jsou pravidla rozpočtu Masarykovy univerzity. Pak má fakulta další možnosti. Buď to může dát do fondu odměn (tam jsme nedali nic), nebo ho vyměnit za investice, nebo ho umístit do tzv. rezervního fondu, což je fond, který se dá čerpat v případech, že by množství financí tekoucích do vysokých škol bylo výrazně nižší a podobně. Obě dvě tyto části jsou v podstatě zakonzervovaný rozpočet, takže jsme v podstatě uložili 8 milionu korun, které budou k dispozici v dalších letech, a je možné z nich čerpat, kdyby došlo opravdu k nečekanému výpadku ve financování vysokých škol, k nějaké nečekané nutnosti dofinancovat nějaký program apod. Já bych vám nyní ukázal, jakým způsobem ta čísla vznikají. Zde je první tabulka, která se zabývá tím, jak vznikne příspěvek na vzdělávací činnost, tomu se říká čtyři jedničky. To primárně vznikne tak, že se vláda dohodne, kolik peněz dá na vysoké školy. Na vysoké školy se rozhodne dát, řekněme, dvacet miliard, z toho přibližně deset procent dostává Masarykova univerzita. Masarykova univerzita tedy dostala z ministerstva školství na vzdělávací činnost 1,8 miliardy korun, což je o něco víc, než dostala v minulém roce. Na institucionální podporu dostala dokonce o něco méně a celkově z ministerstva školství 2 miliardy 358 milionu korun. Rozdělení těch dvaceti miliard na univerzity se vypočítává podle vědeckých výsledků a RIV bodů a příspěvek na vzdělávací činnost se rozpočítává podle parametru A a parametru K. Parametr A vzniká na základě odučených kreditů a

koeficientů náročnosti, což je pro nás 200 milionu korun. To jsou peníze za studenty, které máme na fakultě. My jich ale máme méně, než nám ministerstvo školství dovolovalo, protože univerzita chtěla snížit počet studentů a ministerstvo motivuje snížení počtu studentů tím, že když univerzita sníží počet studentů o 10 %, tak dostane zbytek proplacený. Jiným způsobem se nedá regulovat to, že univerzity by zvyšovali počet studentů a přitom by klesal počet maturantů, takže za chvíli by byl na vysoké škole každý maturant. Část toho parametru A se ale hodnotí podle kvality vzdělávání, což je 34 milionů korun, 12 milionů korun jsme dostali podle tzv. kooperovaných kreditů. Univerzita to přesně nerozděluje podle ministerstva školství, ale vezme si z toho rozpočtu 5 % z celkové částky a ty rozděljuje jako bonus na kooperaci. Snaží se, aby jednotlivé fakulty mezi sebou kooperovaly a nevedly zdvojenou výuku. Tato výuka je tak o něco zvýhodněná, to znamená, že kredit tam „stojí“ o něco víc. U nás se to týká výuky matematiky a její výuky pro informatiku. Univerzita to dělá z toho důvodu, že chce, pokud možno, nezdvajovat výuku. Snaží se, aby například naše matematika učila co nejvíce pro ostatní fakulty, aby ostatní fakulty si nevedly svoje katedry matematiky, protože tam rozhodně nemůžou dosáhnout úrovně u nás. Naši antropologové neučí anatomii, ale berou si ji z lékařské fakulty. Tímto jsme se zhruba dostali ke 250 milionům korun, což je příspěvek na vzdělávací činnost odvíjený od počtu studentů a koeficientu náročnosti. Pak je tady parametr K. Celkově fakulta dostala 345 milionu korun, což znamená, že se podílí asi 19 % na celkovém pedagogickém výkonu, a když se podíváme, tak peníze za pedagogický výkon jsou největší na celé univerzitě. Filosofická fakulta, která má dvakrát více studentů dostává 333 milionu korun, protože má relativně nízký parametr kvality. Zde je vidět podle čeho se počítá parametr K. Je tam vliv 28 % RIVových bodů, 3 % podíl neinvestičních prostředků, 3 % hospodářská činnost, zahraniční projekty 5 %, profesori a docenti dohromady 2 %, velkou roli hraje zaměstnanost absolventů, která kupodivu pro nás vyšla cekem dobře, 2 % počet cizinců, dále jsou tu parametry, které zachraňují Filosofickou fakultu, vyslání a přijetí studenti, kteří jsou ale jen ti, co vycestují v rámci oficiálních mobilitních programů. Na Filosofické fakultě studují a přijíždějí studenti jazyků, takže má největší mezinárodní výměnu. Studenti naší fakulty vyjíždějí spíše přes operační programy, či programy výměnné a ty se do toho nezapočítávají. Tímto způsobem se počítal parametr K. Pro fakultu je důležitý v jedné věci, že se zde objevuje vypočítaný i pro CEITEC. To je účetní trik, který univerzita udělala, aby měla CEITECu co zdanit. Univerzita zdaňuje pouze výukové peníze. CEITEC žádné neměl, tak mu je univerzita neměla kde vzít, takže mu napočítá jakýsi parametr kvality ve výši 18 milionu korun, kdy nám ty peníze byly v podstatě odečteny. Je dohoda s CEITECem, že za RIVové body je mimorozpočtově vrátí, to znamená asi 5 milionu korun, které vytvořil ten parametr K – to vytvořili učitelé z chemie, biochemie, fyzikální elektroniky a fyziky kondenzovaných látek. Těm část pedagogického výkonu byla odečtena a přešla na CEITEC. Po dohodě s CEITECem se z části zase vrátí k nám. CEITECu zůstanou příjmy z vlastní činnosti, zahraničních projektů apod. Dále je tu tabulka, která ukazuje institucionální podporu jednak v bodech a jednak v korunách. U Přírodovědecké fakulty je to 96 tisíc bodů mínus 12 tisíc bodů (to je zase dohoda s CEITECem) a každý z pracovníků na fakultě, který je zaměstnán na CEITECu i na Přírodovědecké fakultě současně, může určit komu své RIVové body deleguje. Když je deleguje CEITECu, fakultě se tedy odečtou a přičtou se CEITECu. Zde je vidět, že 40 % z celkového podílu vědeckého výkonu univerzity tvoří Přírodovědecká fakulta. Lékařská a Filosofická fakulta mají poměrně velký výkon, ale Lékařská fakulta má velký problém v tom, že velká část podpory je v nemocnicích. Každý zaměstnanec se může rozhodnout, jestli své body dá fakultě, nebo nemocnici a velká část jich je dává nemocnici. Zde se počítá tzv. normativ, to

znamená, že se sečetla institucionální podpora na vzdělávací činnost, což je 253 milionu korun. Je vidět, že v té institucionální podpoře jsme jediní, kteří rostou výrazně. Všichni ostatní klesají, kromě ESF, která poměrně málo roste. Pokud vědecký výkon univerzity klesá, tak výkon Přírodovědecké fakulty naopak výrazně roste a zabezpečuje jako jediný, že univerzita neklesá daleko víc. Pokud by klesal vědecký výkon, klesala by i institucionální podpora a budou klesat i příjmy z výukové činnosti. V této fázi Přírodovědecká fakulta dost výrazně pomáhá celé univerzitě udržovat jí charakter výzkumné univerzity. Potom si rektorát spočítal své nutné výdaje, což je 547 milionu korun, přičemž výdaje rektorátu samotného jsou zde (rektorát se považuje za režijní pracoviště) a to je asi 90 milionu korun, 179 milionu korun jsou investice (splátky Kampusu), příspěvek na výstavbu VaVPI center a příspěvek na centralizované investice, což je pravděpodobně dostavba práv, protože nedostaly žádný VaVPI projekt. Zde je tabulka, jak se částka získala. Počítá se z tzv. snížených reinvestic. Celkové investice jsou všechny prostředky, které projdou přes účetnictví fakulty. V minulém roce to byla 1 miliarda 116 milionu korun a z toho jsme měli platit daň. Ta by byla ale velmi nespravedlivá, jelikož bychom odváděli víc peněz, které jiné fakulty nemají. Vedení univerzity se tedy rozhodlo snížit nám reinvestice o 300 milionu korun. Museli jsme napsat speciální žádost, kde jsme zdůvodnili, které prostředky chceme celkově osvobodit. Platíme tedy daň ve výši 15,9 %, což je 300 milionu korun a jsou to peníze, které jsou centralizované. Kdybychom spočítali odvody z celkové částky, tak náš celkový odvod klesne k 11 %, což je vzhledem k minulým létům poměrně dobrý úspěch. 136 milionů korun se formálně odvádí jen z příspěvků na vzdělávací činnost, takže 345 minus 136 milionu korun, přičemž 5 milionů korun dáváme učitelům jazyků, zbývá tedy 204 milionu korun, což je (když se přičte specifický výzkum a institucionální podpora) částka, která se vyskytuje v dalších tabulkách. Dále dostáváme speciální peníze, tedy tzv. institucionální rozvojové projekty, což jsou peníze, které dává ministerstvo školství na rozvoj. Doposud se všechny tyto peníze pohybovaly kolem 120 milionu korun a postupně klesaly, skončily na rektorátě a rektorát z nich organizoval rozvoj univerzity. Nyní se rozhodl přibližně 12 milionů korun z této částky rozdělit, podle našeho příspěvku na vzdělávací činnost (což je asi 19 %), a my z toho dostaneme 2,5 milionů korun. Tyto peníze se v rozpočtu ještě neobjevují, my zatím nevíme, za co se budou moci utratit. V další tabulce máme jen účetní převod, kde se objeví, že institucionální podpora je 184 a příspěvek na vzdělávací činnost je 233 milionu korun, zatímco tam to bylo 204 a 207 milionu korun. Suma zůstane stejná, ale institucionální podpora nejsou univerzální peníze, které by se daly utratit za všechno, takže si rektorát vezme část z té institucionální podpory a dá nám víc z příspěvku na vzdělávací činnost, což jsou peníze, které jdou utratit za vše. Jednoduše řečeno, z institucionální podpory nezaplátíte uklízečku, ale z příspěvku na vzdělávací činnost ano.

Podívám se, zda jsem ještě na něco nezapomněl. V těch číslech, které se objevily v těch tabulkách ještě přibude 2,5 milionů za institucionální rozvojové projekty a 5 milionů, ale ty nebudou rozděleny v tomto rozpočtu, ale fakulta je dostane na základě dohody a dostanou je pak konkrétní ústavy a pravděpodobně je nedostanou ve finanční hotovosti, tedy že by je CEITEC převedl, ale zaplatí jim nějaké plochy, část investic apod.

To co je potřeba nyní projednat a schválit, jsou ty tři tabulky – investiční rozpočet, rozdělení hospodářského výsledku a návrh neinvestičního rozpočtu. Tabulka nahoře je předpoklad, předpokládané výdaje, a dole jsou předpokládané příjmy. Jistá je nyní ta institucionální podpora a příjmy za vzdělávací činnost. Zda dostaneme tolik a tolik v doktorských stipendiích, zda za Socrates a Tempus dostaneme milion nebo dva a kolik dostaneme za granty, to bude záviset od úspěšnosti projektů, uvedený je předpoklad podle toho, jak vypadá situace nyní. Tuto tabulku pak po schválení dostane velký senát,

- kvestor z ní udělá stejnou tabulku pro celou univerzitu, což bude rozpočet univerzity, který bude schvalovat velký senát.
- Paruch: Ta kolonka doktorská stipendia – od čeho závisí velikost té položky?
- Leichmann: To závisí na Ministerstvu školství. Podle toho, kolik nám uzná studentů a jakou částku těm studentům bude chtít vyplácet. Je to na rozhodnutí MŠMT, zda se rozhodne, že bude dávat 6, 7 nebo 9 tisíc. To je věc, kvůli které jsme už jednou museli stipendia snižovat na asi 6 700 a pak je zase zvyšovat.
- Paruch: Vzpomenete si, kolik máme doktorských studentů?
- Leichmann: Přijímáme každý rok asi mezi 190 až 200 studenty. Teoreticky jich můžeme mít až 800, ale pravděpodobně jich tolik ani nemáme.
- Majerová: Máme jich 550.
- Paruch: Ptám se, protože doktorandi jsou stěžejní pro vědecký výkon fakulty. Kdyby se fakulta rozhodla, že to doktorské stipendium navýší, je to možné? Pokud ano, tak jaký by byl ten mechanismus.
- Leichmann: Fakulta by mohla vzít část z příspěvku na vzdělávací činnost nebo institucionální podporu a dát studentům tuto část ve stipendiích. To se ale takto nedělá, protože podpora pravidelně probíhá z kolonky specifického výzkumu. Ten je určený na podporu studentského výzkumu. To je však individuální věc ústavů. Specifický výzkum není součástí tohoto rozpočtu, objevuje se tam jako celková suma, protože se vypočítává na základě výsledků podobně jako institucionální podpora. Každý ústav dostane určitou částku peněz, kterou musí formálně rozdělit do několika projektů, každý max. do 3 milionů. Myslím, že 60 % mzdových prostředků musí jít na stipendia studentů. Závisí samozřejmě na tom, jak se k tomu daný ústav postaví. Pokud má dost mzdových prostředků a nepotřebujeme sahat do specifického výzkumu, tak je může dát studentům. Pokud je ve finanční nouzi, tak se bude spíš snažit tyto peníze dát na provoz a těm studentům dá méně. To už závisí na daném ústavu, některé mohou studenty platit například z jiných projektů apod.
- Majerová: Dodala bych, že ještě jinou cestou se vydala ESF, která se rozhodla stipendia pro doktorské studenty navýšit plošně na 10 000 Kč za měsíc s tím, že to převážně hradí ze stipendijního fondu, ve kterém má velké částky a asi se jim to vyplácí, protože rostou například procentně v RIVových bodech (samozřejmě nejen, ale i zásluhou doktorandů).
- Leichmann: U nás se peníze rozdělují formou mimořádných stipendií a většina ústavů je dává za odměnu, například za napsaný článek, účast na konferenci apod. Víím, že chemie je z části rozděluje i plošně, kdy dříve přidávala studentům asi 2000 Kč. Ale to není nijak regulováno, to záleží na každém ústavu.
- Paruch: Jde o to, že když se to udělá jako plošné navýšení, tak to navýšení stipendia není o moc. Neexistuje tedy nějaká systémová úvaha, jak stipendium na úrovni fakulty zvednout?
- Leichmann: Většina fakult má výhodu, že má vysoký stipendijní fond. Velikost fondu ale závisí od toho, kolik má špatných studentů, kteří z poplatků tento fond plní. Naši studenti jsou obvykle dobří a náš fond je poměrně malý a jeho velkou část dáváme nejen doktorským, ale i bakalářským a magisterským studentům za úspěšné dokončení studia. Malou část pak ještě dáváme na podporu zahraničních studentů. Já se spíše divím, že ty peníze na doktorské studenty ještě pořád vůbec chodí, protože celosvětově je to anomálie. Ve světě si každý vedoucí musí sehnat projekt, ze kterého si doktoranda zaplatí. Takže u nás je ta dotace spíše příspěvek na PhD.
- Paruch: Ještě se vrátím k tomu vědeckému výkonu. Myslím si, že to, že se vědecký výkon fakulty zvyšuje je hlavně vlivem OPVK a VaVPI projektů.
- Leichmann: Ty se ještě neprojeví, počítají se roky 2007 až 2011, takže projevuje se zatím pouze první rok VaVPI a OPVK.

- Paruch: Pokud dojde k nějaké přetržce nebo konci těchto programů bez náhrady, tak i ten vědecký výkon poklesne. Měli bychom se proto zaměřit na to, mít co nejlepší PhD studenty, které tady budeme mít i nadále. A pokud máme být kompetitivní se zahraničními univerzitami, tak naše stipendium i po navýšení je prostě poměrně nízké.
- Leichmann: Je věcí oborové komise, jak si ta stipendia rozdělí. U většiny zaměstnanců by ale asi narazilo, kdyby se snížili jejich příjmy a na jejich úkor se zvýšilo doktorské stipendium.
- Paruch: Jak se to vezme. Sice přijmete o část peněz, ale budete mít vyšší vědecký výkon, který pak způsobí, že nakonec budete mít ještě víc. Jde mi o to, zda existuje nějaká systémovější úvaha.
- Leichmann: Ve specifickém výzkumu má fakulta 52 milionů korun a velkou část, možná až polovinu, vyplácí za stipendia.
- Vašina: Nejdříve budu mít nějakou informaci a potom dotaz. V této chvíli dávala obvykle Ekonomická komise Akademickému senátu nějaké doporučení k velkému rozpočtu. Tento rok tomu tak nebude ze dvou důvodů. Jeden důvod je ten, že jsem se poučil, protože na komisi pan děkan vždy předkládal a komentoval stejná čísla a stejné informace, které pak zazněly na zasedání senátu, což byla zbytečná duplikace práce, protože i na senátu máme možnost podobně jako v komisi pokládat dotazy. Jednal jsem s novým panem proděkanem a po jednáních jsem usoudil, že nemá význam tu ekonomickou komisi svolávat. Druhým důvodem bylo to, že když jsem se podíval do těch dat, tak po mnoha letech, kdy jsem v senátu, jsem zjistil, že jsou optimistická. Na druhou stranu jsme se dohodli s panem děkanem, že se sejdeme nad fakultním rozpočtem, pravidly a výroční zprávou a že letos tomu budeme klidně věnovat více času nebo kolik bude potřeba pravděpodobně v pondělí týden před senátem, aby se každý zájemce ze senátu mohl zúčastnit. V tomto případě senátu posloužíme jako komise lépe. A nyní ten dotaz. Říkal jste pane děkane, že ten vědecký výkon univerzity klesá, fakulty roste – myslel jste asi peníze za RIVové body.
- Leichmann: RIVové body rostou. Univerzita roste absolutně, ale relativně ve srovnání s okolím roste málo. Ostatní univerzity, které doposud neměly v podstatě žádný vědecký výkon, nyní už mají výkon taky. Takže mladé univerzity rostou rychle, ale Masarykova a Karlova klesají, přestože jejich výkon roste. Např. Vysoká škola báňská, která původně nepotřebovala psát žádné publikace a měla dost peněz z jiných zdrojů. Tím, že se jiné vysoké školy naučily fungovat tímto způsobem a to množství peněz ze strany vlády zůstává stejné, ale přitom roste množství RIVových bodů. Takže my sice rosteme, ale nerosteme tak rychle jako ostatní a rychleji už růst nedokážeme, nedokážeme zdvojit výkon a naopak budeme rádi, když ho udržíme. Školy, které neměly výkon žádný tak rostou relativně rychle.
- Majerová: Je to způsobeno tím, že z toho koláče jedněch peněz z ministerstva, i když rosteme, tak tím, že rosteme méně, si ukrajujeme z tohoto koláče méně peněz. U nás máme extrém, například FI klesá, ESF naopak výrazně roste. Ostatní podobně zaměřené fakulty jako my mírně stoupají, ale fakulty jako ESF z jiných univerzit stoupají třeba o 300 %. Jsou fakulty, kde jsou rozdíly obrovské.
- Leichmann: V celkovém čísle výkonů roste i naše univerzita, ale ten růst je relativně malý a jen na PřF je tak rychlý, aby její rozpočet mírně vzrostl. Nyní bych ještě nastínil další postup. Nyní máme rozpracovaný fakultní rozpočet na jednotlivé ústavy, ještě je možné, že dozná nějakých změn, ale je pravděpodobné, že bychom tento rozpočet poslali do konce března ředitelům ústavů. Na začátku dubna by proběhlo rozšířené kolegium děkana s řediteli ústavů. Kolem 7. dubna by bylo zasedání s ekonomickou komisí a 14. dubna pak zasedání senátu, který bude schvalovat tento rozpracovaný rozpočet. Z těch prozatímních dat jde vidět, že až na pár výjimek,

antropologie, geologie, NCBR a fyzikální elektronika, které trochu klesají, tak většina ústavů výrazně roste. Rozdělení je tedy relativně nerovnoměrné, ale ty poklesy nejsou nikterak zásadní a většinou jsou způsobeny vědeckým výkonem. Toto však není předmětem dnešního jednání, je to pouze ukázka, že na rozpočtu už pracujeme.

Buryška: Chtěl bych se zeptat na hospodaření rektorátu, přijde mi, že těch peněz je tam hodně. Plánuje rektorát nějaké úspory?

Leichmann: Pokud jde o rozpočet rektorátu, tak s investicemi se nedá nic dělat a některé výdaje se budou časem snižovat nebo zcela zmizí s koncem stavebních činností. Velká část jsou tzv. celouniverzitní aktivity, kde se dá bavit o tom, co je z toho potřeba a co potřeba není. Jsou tu částky, jako například evaluace univerzity za nějaké 2 miliony, kde by se dalo o nějakých změnách mluvit. Samotný rozpočet rektorátu, tzv. nákladová střediska, je výrazně menší než například rozpočet ÚVT. Pokud rektor něco ušetří na nákladových střediscích, tak se moc nestane, úspora bude malá vzhledem k ostatním nákladům. Rozpočet rektorátu již druhým rokem klesá. Specifikem našeho rektorátu je to, že si rektorát spočítá své náklady a ty si na fakultách vybere. V Olomouci rektorát vybere peníze, které má přesně dané procenty a s těmi musí vyjít. Tam je mechanismus tvorby rozpočtu jiný. U nás rektorát definuje své požadavky, spočítá je a vybere.

Buryška: Takže mohou mít třeba pak víc, než by reálně mohli potřebovat.

Majerová: Od toho je velký senát, který to zhodnotí a podle toho jim to odsouhlasí. Pokud by tam bylo zbytečné množství peněz, tak zástupci fakult by to rektorátu neodsouhlasili.

Schlaghamerský: Tak je to jeden z hlavních úkolů, které velký senát má, že ano.

Lízal: Zeptal bych se k té velké tabulce, kde jste říkal, že ty příjmy z grantů a projektů jsou pouze odhady, tak mě zajímá, to jsou nějaké podhodnocené odhady, aby to pak neovlivnilo hospodářský výsledek, kdyby příjmy z projektů byly nakonec menší.

Leichmann: Loni jsme měli 1,16 miliardy, letos je to podhodnocené 1,09, takže je tam 100 milionová rezerva. Je to plánované tak, aby to vyšlo. Je to kvalifikovaný odhad, na kterém ekonomické oddělení poměrně dlouho pracovalo.

Vašina: Ještě bych se vrátil k hospodaření rektorátu, kdy poukazujeme na to, jak to dělá rektorát, ale my ve vlastním statutu máme napsáno, že každý rok má senát schvalovat procenta režijních nákladů děkanátu. Nikdy jsme to nedělali, vždy to fungovalo tak, že děkanát si vyčíslí, co potřebuje, dá to do tabulky rozpočtu. Nikdy náklady děkanátu neklesaly, když se podíváme zpětně. Neukazujeme tedy na ostatní, myslím, že na tom jsme úplně stejně.

Majerová: Dodala bych, že jedna věc, která se řeší velmi často, je, že se zdůrazňuje rozpočet ÚVT. Možná by bylo dobré, pokud bychom si někdy ukázali, co všechno se z ÚVT platí. Setkala jsem se s tím, že například studenti z PřF v grantech z fondu rozvoje MU požadovali peníze na webhosting, data storage apod. a přitom ÚVT tohle všechno nám poskytuje zadarmo, že ÚVT platí licence, poskytuje velmi silný výpočetní výkon apod., těch věcí, které můžeme využívat je obrovské množství, ale my jen o nich nevíme a pak ze svých vlastních peněz utrácíme za věci, které si na ÚVT vlastně už platíme.

Leichmann: Naše ÚVT před dvěma lety stálo asi 200 milionů, v Olomouci asi 70 a dělalo stejné služby.

Majerová: Otázkou je, jestli tam mají stejné nároky například na počet licencí apod.

Leichmann: Ano, nároky jsou tam stejné, například jejich PřF je stejně velká jako naše. ÚVT u nás peněz spotřebovává opravdu hodně.

Majerová: Tak máme prorektora Janyšku, který je určen, aby ÚVT řídil, takže věřím, že nám sem velmi rád přijde vysvětlit potřebu těch nároků.

Schlaghamerský: Pokud by si to senát přál, tak můžeme prof. Janyšku pozvat a poprosit, aby nám o tom poreferoval.

Lízal: Možná s ohledem na to, že když se dozvídáme, že jsou věci, které by nám mohlo ÚVT zdarma poskytnout a které si zbytečně platíme sami, tak si myslím, že by to bylo potřeba.

Schlaghamerský: Je taky otázka, zda to, že o tom nevíme, není nějaký záměr nebo je to u nás nějaká informační bariéra.

Jedna věc je rozpočet a pak druhá věc je, že se přes rektorát ještě přesunují peníze, které by teoreticky aspoň z části mohly přijít na fakultu, které tam ale nedojdou, protože se tam někde zadrží.

Leichmann: Tzv. rozvojové peníze nebo programy na MU rozděluje rektorát a velkou část si ponechá. Nyní došlo ke změně v tom, že doposud byla část rektorátu placena dvojitým způsobem – jednak dostávala peníze z těch rozvojových projektů a jednak byla placená z příspěvků. Nyní je to jen z jedné části, aby se část toho příspěvku uvolnila. Každopádně na ostatních univerzitách institucionální rozvojové prostředky šly na fakultu. A to je třeba důvod, proč se Olomouc rozvíjí rychleji než my, protože z rozvojových projektů měli více peněz. Ony k nám na fakultu také z části dotečou, ale často, jak to znáte, v listopadu, kdy máme rychle utratit peníze za nějaký projekt, studii, ale vymyslet to musíme do několika dnů. Takže často pak ty prostředky neskončí na aktivitách, které by mohly být přínosnější, pokud by to bylo systémovější. Jsou to věci, o kterých se neustále s vedením univerzity bavíme. Vedení univerzity má ovšem dojem, že centralizace vede ke zvýšenému výkonu. Je možné, že to platí pro některé fakulty, ale ne pro všechny.

Majerová: Co si přesně mám představit pod těmi rozvojovými penězi?

Leichmann: Je to institucionální rozvoj.

Majerová: Jak by se to dalo využít na PřF?

Leichmann: Ostatní fakulty je používají jako běžné mzdové prostředky. Mohly bychom je možná využít v rámci rozvoje fakulty například pro otevření nového oboru, který by nám tady chyběl. Teoreticky by se tyto prostředky daly rozpustit i mezi ústavy, ale ty by musely definovat účel, například na geologii zaplatíme člověka, který bude rozvíjet nějaký směr, který tady nemáme.

Schlaghamerský: Připomněl bych, že mi o tomto rozpočtu musíme hlasovat, aby mohl být předložen velkému senátu. Pokud bychom rozpočet neschválili, tak by to byl signál velké nespokojenosti.

Leichmann: Pokud bychom rozpočet neschválili, tak podle statutu na nás rektor uvalí nucenou správu, pošle jako nuceného správce pana kvestora, který bude mít místo děkana podpisová práva a dovolí nám čerpat pouze 1/12 loňského rozpočtu v každém měsíci. Výrazně by nám to zkomplikovalo hospodaření z investicemi apod. Už se to několikrát stalo, loni například na informatice, z části kvůli nám, protože jsme jim měli převést asi 2 milionů za výuku na matematice, kdy se prof. Zlatuška dožadoval písemného dokladu o převedení této částky v příštím roce a způsobil tak, že jejich senát rozpočet neschválil. Stalo se to také na CEITECu, kdy rozpočet neschválila vědecká rada. Byl to sice signál o nějakém problému a rektor to nakonec vyřešil bez uvalení nucené správy, ale každopádně to pro ta pracoviště nebylo příjemné. Kdysi byla skutečně nucená správa uvalená na LF, která za tři měsíce vyčerpala asi 70 % rozpočtu, aby se hospodaření uvedlo do normálních kolejí.

Schlaghamerský: Pamatuji si doby, kdy jsme nebyli spokojeni se způsobem rozdělování financí z rektorátu na fakultu. Ale ani tehdy se senát nakonec neodhodlal rozpočet neschválit, protože z důsledků by nevzešlo nic dobrého. Situace je nyní v podstatě optimistická a nějaké připomínkování a jednání například k tomu, že si rektorát nechává hodně peněz, tak probíhají nebo jsou diskutována, jak se pan děkan zmínil.

Majerová: Samozřejmě, že pokud by senát nebo někdo nebyl spokojen, tak se dá ještě ovlivňovat přes velký senát, ale žádný signál o tom, že bychom neměli souhlasit s rozpočtem, nemáme.

Leichmann: Se senátory-zaměstnanci z velkého senátu vždy komunikují.

Usnesení AS PřF MU k předloženému návrhu rozpočtu fakulty:

- 1) **Akademický senát Přírodovědecké fakulty MU schvaluje rozpočet Přírodovědecké fakulty MU na rok 2014 (tzv. Velký rozpočet PřF MU), podle návrhu děkana fakulty**
- 2) **Akademický senát Přírodovědecké fakulty MU schvaluje investiční rozpočet Přírodovědecké fakulty MU na rok 2014, podle návrhu děkana fakulty**
- 3) **Akademický senát Přírodovědecké fakulty MU schvaluje rozdělení hospodářského výsledku Přírodovědecké fakulty MU za rok 2013, podle návrhu děkana fakulty**

Hlasování: 24 senátorů pro usnesení, nikdo se nezdržel, nikdo nebyl proti

8. Různé

Schlaghamerský: První bod do různého navrhnul senátor Lízal a týká se úředních hodin studijního oddělení v UKB. Dalším bodem je otázka parkování kol v areálu Kotlářská a dále dotaz na univerzitní nehospodárnost.

Leichmann: Pokud jde o požadavek na úřední hodiny studijního oddělení v kampusu v Bohunicích, tak už jsem poprosil proděkana Bochníčka, aby se spojil s Vámi a inženýrkou Korčekovou a podívali se na to, co a jak je možné řešit. Dle mého je to věc pouze technická, která by neměla asi být větším problémem. Musí se dohodnout, kdo, kdy a kde bude činnost vykonávat.

Schlaghamerský: Ale nějaké prostory tam byly vyhrazeny pro děkanát, ne?

Leichmann: Ty jsme většinou už pronajali LF. Původně tam byl pro PřF plánován děkanát, kam by se vlezla asi čtvrtina děkanátu z Kotlářské, ale protože LF se ze svého děkanátu musela přestěhovat celá, tak velkou část prostor mají od nás pronajatou a platí si je. Ale to je věc pro paní tajemnici, aby to řešila.

Lízal: Myslím, že se tam uvolnili nějaké místnosti po sekretářkách z ÚEB, které se přestěhovaly do nových pavilonů, takže by tam nějaký použitelný volný prostor měl být.

Leichmann: Navíc je tam velká pracovna děkana, sekretářky a tajemnice.

Leichmann: Pokud jde o parkování kol. Loni jsme to vyřešili tak, že se z rezervy děkana koupilo deset kvalitních zámků, které jsou uloženy na vrátnici a každý, kdo by si k nějaké kartičce ten zámek vypůjčil, by dostal ten zámek a kolo zamknul na vyčleněném místě. Tak ten problém v té době byl vyřešen. Nevím, jak moc dobře to funguje, můžu se zeptat paní tajemnice, jaká je aktuální situace.

Schlaghamerský: A vědí cyklisti, že ty zámky tady jsou?

Leichmann: Všichni studenti měli zprávu dostat hromadným e-mailem.

Schlaghamerský: Možná by bylo dobré to někde uvést i na stránkách fakulty.

Leichmann: Napíše si to a zítra se na to paní tajemnice zeptám.

Leichmann: Pokud jde o tu univerzitní nehospodárnost. To se dotýká CEITECu, kde probíhalo výběrové řízení v režii centrální řídicí struktury CEITECu, takže se to vlastně netýká fakult. Podstata problému je v tom, že CEITEC si chtěl koupit dvě magnetické rezonance na vyšetřování magnetické aktivity mozku. Na trhu existují dva typy přístrojů. Jeden z přístrojů je pro běžný lékařský provoz, ten druhý je vědecký, který má speciální vybavení, které slouží pro vědecké účely. Podprogram Neurovědy se rozhodl

situaci řešit zcela v souladu se zákonem, s tím, že vykonal výběrové řízení bez uveřejnění, s oslovením výrobce. Vypracoval k tomu dokument a posudek, kde argumentuje, že přístroj této kvality pro vědeckou práci vyrábí pouze, myslím, Siemens. To se nelíbilo firmě Philips a uveřejnila, že je to nehospodárnost. Jediný, kdo je schopen to posoudit, je Úřad pro hospodářskou soutěž, který o tom rozhodne. Bylo sice jednáno v souladu se zákonem, ale je otázka, zda to bylo to nejlepší řešení, které bylo možné. Pokud tomu dobře rozumím, tak existují čtyři výrobci, z nichž dva ten přístroj pravděpodobně nevyrábí a Philips si myslí, že vhodný přístroj vyrábí. Problém je, že ta zakázka by u ÚHOSu skončila tak jako tak. I kdyby to vyhlásili veřejně, tak to zase Philips napadne s tím, že to definovali příliš přesně a upřednostňují jednoho výrobce. Výsledkem by bylo, že by doposud žádný přístroj neměli. Rozhodli se tedy pro druhé řešení, kdy přístroj mají a řešit to bude opět ÚHOS. Takže nejedná se o žádnou nehospodárnost, ale důsledek nemožnosti podávat veřejné zakázky tak, aby nebyly napadnutelné. Téměř každá větší veřejná zakázka na ústavech končí tímto, že je napadena prohranou firmou. Vše se tedy hromadí na ÚHOS, který rozhodne. V některých případech to bylo i v neprospěch univerzity (stavba kampusu a zadávání přes A-plus), univerzita se odvolala k soudu a nyní to bude řešit soud a potáhne se to několik let. Zákon je napsaný tak, že to rozumným způsobem, tak aby byl přístroj k dispozici, vlastně provést nejde. Neurologové zvolili cestu poněkud kontroverznější, ale možnou podle zákona. Pokud zdůvodnění znalce bude v souladu s tvrzením CEITECu, pokud někdo bude tak odbornou věc schopen posoudit, tak to ÚHOS vrátí s tím, že stížnost je neodůvodněná. V každém případě to není dobrá věc, ale napsaný článek v novinách byl zavádějící, vypadalo to, že univerzita ukradla 100 milionů.

Schlaghamerský: Článek jsem četl a byl psán velmi cíleně. Měl bych taky ještě jeden dotaz, který s tím trochu souvisí. Je to dotaz do pléna a na pana děkana a to je dynamický nákupní systém (DNS). Je to systém, který představuje velký nešvar a v poslední době se o něm už moc nemluví. Je to tím, že už začal fungovat nebo že se to obchází rámcovými smlouvami? Ale ani ten nákup přes rámcové smlouvy není řešení. Zajímalo by mě tedy, jaký je stav na ústavech a pracovištích.

Lízal: Je to tak, že systém stále nefunguje. Loni jsem objednával kancelářské zboží přes DNS. Po 5 měsících čekání jsem vznesl dotaz, kdy zboží dostanu a bylo mi řečeno, že zboží už nedostanu, protože výběrové řízení bylo zrušeno a mám si počkat a podat novou objednávku letos, což jsem učinil a opět čekám. Myslím, že systém, kdy se vůbec nedočkáme ani směšných fixů na tabuli, které potřebujeme k výuce, je katastrofální.

Schlaghamerský: Myslím, že je špatně už jen to, že jsi se na to musel ptát. Myslím, že tohle bychom neměli nechat jen tak. Senát by se k tomu měl nějak postavit.

Kašparovský: Dobrá zpráva je, že některé věci se už nesoutěží, takže uvidíme, jak se to bude vyvíjet dál, možná se přestane časem soutěžit všechno. Bude záležet na objemu, takže pokud by se dané zboží nekupovalo centrálně, tak by z povinnosti soutěže mohlo vypadnout nebo by se mohlo soutěžit individuálně.

Leichmann: Ale to jen do doby, než sem přijde auditor a bude si myslet něco jiného než auditor, který tu byl před ním. Vláda slíbila, že se změní zákon o zadávání veřejných zakázek a to je jediná šance na změnu. Vše je to snaha vyhovět špatně napsanému zákonu. Pan kvestor se snaží ministerstvu dokládat dostatečné množství bizarních příkladů.

Schlaghamerský: Jedna věc je zákon, ale druhá věc je, jak s námi komunikuje oddělení na rektorátě, které má ten systém na starosti, zda dostatečně reklamuje věci, které nejsou v pořádku apod. Řada z nás už rezignovala a nepíšící popisovače raději hodíme do koše, než s každou takovou jednotlivostí zatěžovat naše sekretářky. Pokud se to ale ví a mělo

by se to vědět, tak jak funguje komunikace mezi fakultami a rektoriátem, zda je tam vše v pořádku?

Leichmann: V komunikaci vše v pořádku je, ale můžeme se na to podívat z pohledu té zakázky magnetické rezonance, kde to rozhodnutí udělat to jiným zákonným způsobem na sebe vzal prof. Rektor, který za to byl zodpovědný. Pokud se však ukáže, že ten postup nebyl správný, tak ho to bude stát 4,5 násobek měsíčního platu. Takže zákon je napsaný tak, že někdo může rozhodnout, že se bude postupovat jinak, ale je to obrovské osobní riziko, které nebude nikdo z řadových zaměstnanců na rektorátě podstupovat, přestože třeba částka v případě DNS může být celkem malá. Zaměstnavatel bude muset na něm škodu uplatnit a může to být i důvod pro okamžité rozvázání pracovního poměru. Určitě pokud bude ze strany senátu zájem o DNS mluvit, může k tomu něco na květnovém zasedání připravit paní tajemnice.

Zeida: Ze zákona je to jen teorie, ale zelený strom života vypadá jinak, protože pokud lidi, kteří zadají do DNS požadavek a nemají odpověď, že se to nerealizuje a nemají tak pak vůbec nic, tak to je zcela špatně. Měli bychom mít včas informaci, že zakázka se z nějakého důvodu nerealizuje. A tohle nefunguje.

Leichmann: Souhlasím, tohle je věc, která může fungovat na fakultě a stojí to jen na tom, aby se ta informace dostala na všechny místa, kam patří. Pokud tu budou takové konkrétní případy, tak je to určitě věc na jednání s rektorem, aby z toho vyvodil nějaké důsledky. Tedy projednat takové případy s paní tajemnicí a panem Vicherkem.

Schlaghamerský: Bylo by opravdu vhodné to probrat na květnovém zasedání senátu, protože jedině soustavný tlak může některé věci posunout.

Mulíček: Chtěli bychom s kolegou Seidenglanzem a přítomnými kolegy, rozvrháři Lízalem a Kašparovským, pochválit pana Kuběnu za program, který vytvořil a který nám významně pomáhá při tvorbě rozvrhu, čímž nám ušetřil hodně hodin práce. Pokud by tedy byla nějaká možnost ho za to odměnit, tak by to byl určitě vhodný kandidát.

Leichmann: Rozumím.

Vašina: Měl bych dotaz ještě k prezentaci. Je jasné, že počet studentů na fakultě neporoste a spíše bude naopak klesat. Tak bychom se měli zamýšlet, aby u nás byli ti nejlepší, ale proto bychom asi měli něco udělat. Když chodím po Brně, tak mám chuť jít studovat na VUT, které se po Brně prezentuje nádhernými plakáty a mají pěkně profesionálně udělanou kampaň, včetně i třeba zábavných akcí v nákupních střediscích. Myslím, že na mladé tohle bude působit asi více než nějaké brožurky a webové stránky. Chci se zeptat, zda na to hodláme nějak reagovat.

Leichmann: Fakulta se podílí na novém projektu z Operačního programu na podporu přírodních věd. Získané peníze se rozdělují na jednotlivé obory a je věcí každého z oborů, aby našel cesty pro propagaci. Fakulta jinak všeobecně volí cestu propagace přímo na středních školách. Strategie naše je nedělat reklamu plošnou, ale cílenou. Loni jsme se už bavili, zda neudělat nějakou vnější kontaktní kampaň a dělali jsme nějakou kampaň v rádiu a zpětně jsme se dotazovali studentů na Dni otevřených dveří, odkud se o nás dozvěděli a z rádia se o tom nedozvěděl nikdo. Letos jsme to tedy už nedělali. Tyto zpětné odezvy analyzovala prof. Došla a největší množství kontaktů bylo z webu a Facebooku. Fakulta myslím už založila Facebook, kde snad ústavy budou mít své stránky pro takovou komunikaci.

Majerová: Propagaci se teď zabýval na výjezdu studentské komory akademický senát univerzity. Když jsme si zkoušeli zadat do vyhledavače propagační video univerzity, tak vyjedou videa snad všech univerzit, včetně obrany, ale Masarykova univerzita mezi nimi chybí. A přitom v poslední době se šíří třeba i různá virální videa, která mají široký

dopad. Fakulta informatiky si nechala udělat analýzu, kolik studentů zvolí FI pokud se současně dostanou i na VUT. Zjistila, že drtivá většina zvolila VUT. Přemýšlelo se o tom, udělat nějakou takovou analýzu u nás na PřF? Například vytáhnout si informaci z matriky o tom, zda když se student dostane k nám a na UK, tak kterou PřF zvolí, by nemělo být problém.

Leichmann: To nezjistíme.

Majerová: Fakulta informatiky to dokázala.

Leichmann: My to zjišťujeme pouze v rámci fakulty. Pokud jde o videa, tak jedno pěkné video má biochemie a další videa si rozhodně ústavy budou natáčet. Nyní se spouští pilotní projekt na biologii, kde je za to odpovědný pan proděkan Gelnar s tím, že je objednaný nějaký marketingový odborník, který by měl daný ústav učit, jakým způsobem se prezentovat. Pokud se to bude biologii líbit, tak se to rozšíří na celou fakultu. Podobně jsme se dohodli, že na příkladu biochemie se zpracují další asi 15 minutová videa o jednotlivých disciplínách a pokud to dopadne dobře, tak bude na jednání s dalšími ústavu, že polovina nákladů by se mohla hradit z centralizovaných zdrojů a polovinu by si zaplatil ústav.

Zemánek: V lednu proběhl Den otevřených dveří (DOD) a o den později mělo DOD i VUT. Nemyslím si, že by to byla optimální strategie, těžko se někdo bude dopravovat do Brna tak brzy po sobě. Nebylo by dobré to nějak koordinovat?

Leichmann: To není možné, plánujeme to rok dopředu a rok dopředu nemůžeme vědět, kdy udělá DOD VUT. Navíc děláme dva typy DOD, jeden je rektorátní, ten si plánuje a financuje rektorát, a pak jsou dva termíny DOD fakultní a děláme je tak, aby byly měsíc před 28. únorem, tedy termínem pro podávání přihlášek. VUT si to dělá podle sebe a nelze se s nimi nějak domlouvat. Navíc na univerzitě si termín volí každá fakulta sama, takže koordinovat by to nebylo snadné.

Lízal: Naše fakulta dělá DOD každý rok ve stejných dvou termínech, což je myslím výborné, že si to mohou na školách nebo mladší studenti dobře zapamatovat a i pro nás je to dobré, že víme, kterou lednovou sobotu a následující úterý se DOD bude konat, takže to bych se moc přimlouval, abychom tento zavedený systém neměnili jenom proto, že nám někdo vlezl do termínu, nakonec tento rok měla DOD ve stejnou sobotu i FSpS, ale i kdyby zájemci byli stejní, mohli přijít ten druhý termín. Dokonce si studenti mohou jeden den zvolit návštěvu Kotlářské a druhý termín Bohunice. Myslím, že to nemáme vůbec špatně promyšlené. Měnit to každý rok podle VUT nebo někoho jiného nemá myslím smysl.

Mikulík: Před rokem se natáčela nějaká videa v laboratořích, něco jako virtuální laboratoř. Co z toho vzniklo a je to někde k dispozici?

Leichmann: Někjaký materiál jsem dostal, ale nebyla to videa, ale materiály o výzkumných pracovištích. To ale byla rektorátní věc, nikoliv fakultní.

Warchilová: Chtěla bych vás informovat, že na stránkách univerzity existuje projekt Ambasadoři MU. Lze si tam přímo rozkliknout školy, ve kterých působí ambasadoři MU, což jsou přímo studenti dané střední školy, kteří fungují jako informátoři a koordinátoři pro své spolužáky a komunikují s univerzitou. Nejvíce těchto spřátelených škol je v Jihomoravském kraji, tedy studenti, kteří to budou mít na univerzitu nejbližší.

Schlaghamerský: Další zasedání proběhne 14. 4. 2014.

Prezence:

Přítomno bylo 24 senátorů.

Komora akademických pracovníků:

Doc. RNDr. Vít Gloser, Ph.D.; prof. RNDr. Jiří Kalvoda, CSc.; Mgr. Tomáš Kašparovský, Ph.D.; doc. Mgr. Michal Kunc, Ph.D.; RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Mikulík, Ph.D.; Mgr. Ondřej Mulíček, Ph.D.; Mgr. Kamil Paruch, Ph.D.; Mgr. Daniel Seidenglanz, Ph.D.; Dipl.-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.; doc. Mgr. Petr Vašina, Ph.D.; doc. RNDr. Petr Zbořil, CSc.; Doc. RNDr. Miloslav Zejda, Ph.D.; Mgr. Petr Zemánek, Ph.D.;

Komora studentů:

Mgr. Tomáš Buryška; Bc. Ludmila Daňková; Mgr. Pavel Dvořák; Mgr. Miroslav Krepl; Mgr. Eva Majerová; Mgr. Vendula Roblová; RNDr. Ondřej Šerý; Bc. Lucie Šimoníková; Bc. Michaela Tvrdoňová; Mgr. Tereza Warchilová

Omluveni:

Mgr. Martin Řezáč, Ph.D.; Mgr. Lucie Kozáková

Neomluveni:

Mgr. Vojtěch Didi

Hosté:

doc. RNDr. Zdeněk Bochníček, Dr.; prof. RNDr. Roman Šimon Hilscher, DSc.; doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr.; doc. RNDr. Rostislav Melichar, Dr.; prof. RNDr. Jiří Příhoda, CSc.; RNDr. Richard Ševčík, Ph.D.

Zasedání řídil:

Dipl.-Biol. Jiří Schlaghamerský, Ph.D.

Zapsali:

RNDr. Pavel Lízal, Ph.D.

Bc. Michaela Tvrdoňová